

har givet Anledning til Situationen, nemlig Overtrækket, bliver ophævet ved denne Lov, at det altsaa slet ikke er givet, at Ministeren kommer til at betale de 12—13 Mill. Kr. med disse Penge. Ministeren har heller ikke taget dem med i Overslaget over Anvendelsen af det Laan, han her foreslaar at stifte.

Brandes: Der er en Uenighed til Stede mellem det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) og mig, da det ærede Medlem slet ikke regner med, at der overhovedet findes noget i Statskassen. Naar man hører ham tale, skulde man tro, at der aldeles intet fandtes. Men i den Opgørelse, som man kan finde i Betænkningen fra Folketingsudvalget om dette Forslag, ses det jo, at der er eller den 13. Juli var 24 Mill. Kr. til Stede, ganske sikkert ikke alle sammen i disponible Fonds, men der er dog ikke Tvivl om, at det er i saadanne Fonds, at det er meget nemt at realisere saa meget af dem, at den Stilling, som det ærede Medlem tror, Finanserne ville komme til at indtage, ingeniunde behøver at blive saa slem, som det ærede Medlem gik ud fra, at den var. Der er jo intet i Vejen for at sælge de Papirer, som i dette Øjeblik ligger i Statskassen, og hvis man gjorde dette, behøvede man ikke at laane. Man vilde — i alt Fald hvis det drejede sig om en Privatmand — meget let mene, at det var klogere, at han realiserede noget af sin Beholdning, end at han gik til et nyt Laan, som han dog skal afdrage og betale Renter af, og naar det ærede Medlem ønsker en saa rimelig, saa nøgtern og saa praktisk Stats-husholdning, kan jeg ikke begribe, at han ikke har været inde paa den Tanke, at det havde været bedre, om vor Finansstyrrelse var gaaet til en Realisation af de Fonds, som findes i Statskassen i Øjeblikket, og derved enten havde undgaaet at laane, hvis det var muligt, eller var gaaet til et mindre Laan, end man nu er gaaet til. Men dette regner det ærede Medlem aldeles ikke med. Dernæst regner det ærede Medlem ikke med, synes det mig, at Toldindtægterne rimeligvis nu have givet det Underskud, de ville komme til at give i det indeværende Aar, i alt Fald hvis man kan tro paa den Erklæring, der er afgiven af Generaldirektøren, og som det synes, at den højtærede Finansminister har tiltraadt; i saa Tilfælde ville jo Toldindtægterne i Fremtiden indgaa som beregnet paa Budgettet, og da vil der være en Mulighed for at afbetale det nuværende

Laan i Nationalbanken dermed. Endelig regner det ærede Medlem heller ikke med de 15 Millioner, som jeg har gjort opmærksom paa, at vi have til gode hos Københavns Kommune, og de maa dog regnes med, hvis vi skulle se saa langt ud i Fremtiden. For Resten er jeg enig med det ærede Medlem i, at vi skulle gaa til en fornuftig og økonomisk Statshusholdning; men jeg tror, at han gaar alt for let med til at give Statslaan, medens hans egne Betragtninger maatte lede ham til allerede nu at være forsigtig; saa behøvede han maaske ikke at være saa forsigtig i Fremtiden.

Til den højtærede Finansminister vil jeg kun sige dette, at naar han omtalte Reservefonden og de Aftaler, der ere truffene derom, var han dog ret langt tilbage i Tiden. Han nævnedes Aaret 1875—76. Det er ogsaa min Tro, at det er en saadan gammel Aftale, der foreligger, og den ønsker jeg i og for sig ikke at krænke. Men jeg begriber ganske vist ikke, hvorfor den højtærede Finansminister ikke i denne eller den forrige Samling er gaaet til Finansudvalget og har søgt at faa andre Aftaler. Det havde dog været rimeligt at søge at faa en anden Anbringelse af Reservefondens Papirer og Beholdninger og derved komme til at kunne laane paa en nem og fyldestgørende Maade af Reservefonden, naar Statskassen kom i Betryk, og det kunde en forudseende Finansstyrrelse nok have anet allerede i den foregaaende Samling.

Saa sagde den højtærede Finansminister med Hensyn til Overtrækket i Nationalbanken, at han havde meddelt Rigsdagen det, saa snart han havde set, at det var kommet saa vidt, som det kom. Der var et Skøn, som maatte gøre sig gældende, og han havde et Øjeblik i April Maaned troet paa, at Toldindtægterne meget hurtig vilde dække Deficit; men det blev ikke Tilfældet, og da gik han straks til Rigsdagen. Den ærede Minister husker ganske fejl. At den ærede Minister gav Rigsdagen Oplysninger paa dette Punkt skyldes — uden at rose mig selv — mig. Det var mig, der rettede det Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, hvorledes det forholdt sig med Hensyn til denne Overtrækken, som rygtes var bleven omtalt. Den højtærede Minister svarede meget aabenhjertigt, men fejlagtigt, idet han ikke vidste, at Overtrækket i Nationalbanken var større end det, Ministeren havde angivet. Først næste Dag var det, at Nationalbanken meddelte sin Maanedsbalance, og man saa